

צפיה

יותר מדי נאומים

בהזמינו למשחק את שוער נבחרת ישראל, יעקב חודורוב והמגן אברהם פלמן ("בוצ'קה"), שניהם חברי "הפועל" על "ת.א. צעד נבון היה גם שיתופו של המקשר השמאלי הצעיר אשר זלי-קוביץ, מ"הפועל" פ"ת, שהשתלב להפ"א לראשונה בחלוצים וניגן בה כינור ראשון.

אך למרות הרכבה המחוקק של הקיבוצה החיפנית, נתגלו הקפריסאים שוב כאגוז קשה לפיצוח. מהירותם העדישה וכושרם הגופני המעולה — בצירוף מספר פרצות בהגנת "הפועל" — איפ"ש ראו להם לחזור בדיוק נמרץ על המחצית הראשונה בהופעתה הבכורה: יתרון של 0:2 (דקות 31 ו-38).

מתח גבוה

כשחזרו 22 השחקנים מחדר-ההליכה והסתדרו שנית פנים אל פנים היה האוויר טעון מתח גבוה. ושאלה אחת ריחפה בחלל: היצליחו החיפנים להשחת את התוצאה, כפי שעשו זאת אך לפני שבוע?

התשובה לא אחרא לבוא — והפעם בתוספת משהו שלא ציפו לו. כבר בעשר הדקות הראשונות אחר ההפסקה נח הכדור פעמיים בנו אחר זה בשערה של "א.פ.א." ומקץ רבע שעה נוספת השיג "הפועל" אף שער שלישי. אם כי שגם לאורחים היו בפרק זמן זה תביעות חזקות מאד לנצחון ושערי השחיון היה תלוי לא פעם בשערה, עלו כל מאמציהם בתווה והם נאלצו לרדת מנוצחים, לראשונה במסעם הנגדי כחי בישראל.

אבל לאומי בברזיל...

הברזילאים המטכנים. הם התכוננו חודשים על חודשים. הם הקימו במיוחד בריו-דה-ז'נירו איצטד ענק ל-155,000 מסתכלים. הם הכריעו בשלבי הסיום את שבי-דיה — 2:7 ואת ספרד — 1:6. הם היו בטוחים כי הגביע העולמי לא יוצא עוד מתחומי המדינה...
...אבל במשחק הגמר ביום א' שעבר חלה סנסציה: אורוגוואי ניצ'חה את ברזיל 2:1, וזכתה זו הפעם השניה (מאז 1930) באליפות העולם בכדורגל.
ה'16 ביולי 1950 יישק' בהיט' סוריה של ברזיל כיום אבל לדורי דורות.

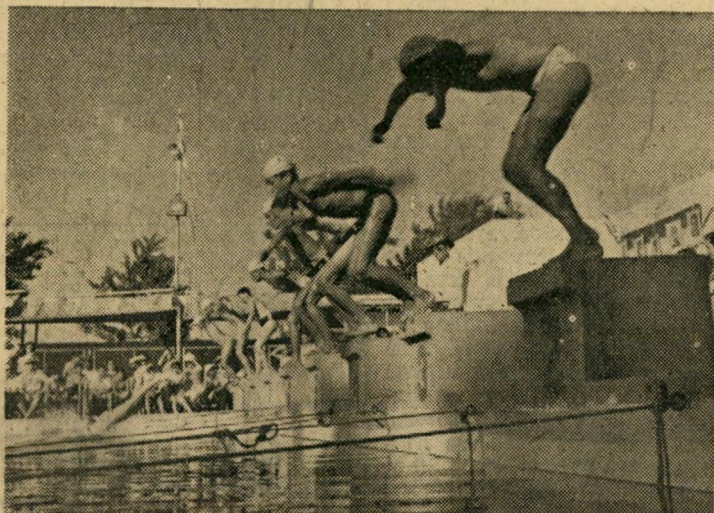
התוצאות שהושגו במפעל-העשרה ב"גליגיל" אין בכוחן להבטיח כרגע יותר מזאת, ואם כי נתגלו פה ושם מספר שחיינים שעלו על חבריהם (כגון: נחום בוך הצעיר, חבר "ב.מ.ע.", שהשיג נצחונות נאים במשחי 100 ו-400 מטר חתירה) רחוקים עודנו מאד מהיות מוכנים בשעה זו להופעות בהי"קף בינלאומי רחב.

מדוע אין תזווה?

נוכל לתרץ זאת בגורמים רבים. המחסור המשותף במאמנים מנוסים, פגרת-החורף הארוכה, מספרן המצומצם של הבריכות הראויות והניתנות לשימוש, אורח-חיהם הבלתי-נוח של השחיינים — כל אלה יש בהם להטיל מעט אור על שורשי-הרעה, שכדי לח' שפו לחלוטין, יהיה עלינו להזדקק לר' ריעה רחבה הרבה יותר מזו העומדת לרשותנו.

יוון — כשהו?

לפי שעה צריך להיות ברור דבר אחד: מה שהיונח במשך שנים, מן הנמנע

דריכות

הזינוק היה 109

עובדות — למסקנות. ואין אנו צריכים להיות נביאים כדי לראות מראש מה יקרה.

לולא האחצית השניה

2500 סימני שאלה ריחפו השבת מעל מגרש "הפועל" בחיפה בשעת מש' חקיה-גומלין של מתחיקי הגביע הקפריסאי מלארנקה. הניחושים לא היה להם על מה להתבסס, כי משני משחקיהם הראשונים של אורחינו מהאי השכן אי-אפשר היה להסיק מסקנות ממשיות לגבי תוצאות משחקם השלישי.

שבוע קודם לכן, בחיפה, הסתפקו האורחים בתיקו (2:2) אם כי השיגו יתרון של 0:2 במחצית. שלשה ימים קודם לכן, בפתח-תקוה, הושגה שוב תוצאת תיקו (4:4), וזאת אחרי שעד להפסקה היה מאזן השערים 1:3 לזכות קבוצת "הפועל" המקומית. המשחק הש' לישי היווה תעלומה, שלא נפתרה עד לסיומו.

עורף מוצק

הניסוי היסודי בהרכבי הקבוצות הוכיח בעליל, כי שתיהן מיחסות חשי' בות מרובה למשחקי-גומלין. במיוחד נאמרים דברים אלה לגבי "הפועל" חי' מה, שכבר לא סמך על גסים ומצא לנכון להבטיח לעצמו עורף מוצק יותר,

ספורטהים - במים עכורים

שתי מטרות נעלות הציבו לנגד עי' ניהם בעונה זו שחייני ה"מכבי". הא' חת -- ה"מכביה" — הריהי משותפת (כך יש להניח, לפחות) לרבים אחרים, אך השניה מיוחדת אך להם לבדם: מסע ליוון. ייתכן שיראה הדבר מוזר במקצת, אך עד כמה ששתי המטרות הללו שר' גות זו מזו במהותן, אפשר למצוא בהן קו-דמיון: עד כה טרם נעשה מאו' מה לא לקראת ה"מכביה" ואף לא לקראת המסע ליוון. מצב זה בוודאי שאינו מעודד ביותר.

כשכדורגלים משחקים בכדורעף...

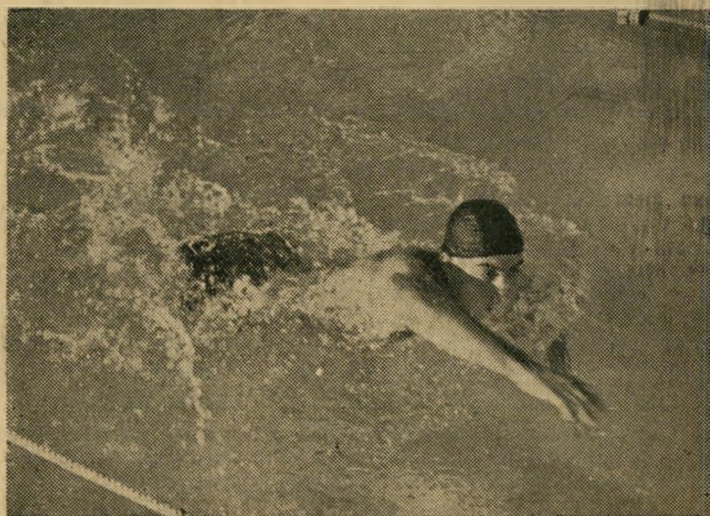
בגליג'בת שעבר, ערב משחקם השני בחיפה, הפגינו כדורגלני "א.פ.א." את יכולתם ב... כדורעף. חבל רק שליד הרשת לא האירה להם ההצלחה פנים כבמגרש הכדור' גל והם נוצחו פעמיים בנו אחר זו: ע"י פועלי בית-החרשת "שמון" — 1:2 וע"י "הפועל" חיפה — 0:2.

עוד חזון למיעד

המפעל המסורתי לוכר עשרת שחיי-ה"מכבי", חללי מלחמת העצמאות, אשר נערך בחיפה אלה ברמת-גן, לא בא אלא כדי לחזק את השערותנו ב' דבר הקפאון הממושך בספורטהים הישראלי.

אין אנו מפקקים אף לרגע, כי המפ' על כשלעצמו היה מוצלח, ומארגניו גילו כושר ביצוע מקיף, (אם כי היו יותר מדי נאומים) אך מה שהניח פחות את הרעת היה מצבם של השחיינים, ליתר דיוק — התוצאות ש' הושגו. בנידון זה יש מקום לדאגה רבה לא רק בשעה שעורכים השחאה קטנה בקנה-מידה בינלאומי, אלא אף בשים לב להישגים מלפני שנים לא רבות.

אמת, ישנו נוער מוכשר ומבטיח. צעירינו מציבים זמנים לא רעים כל עיקר. אך כל זה רחוק מלהשביע רצון, שעה שמדובר בהופעות בינלאומיות בעלות חשיבות ממדרגה ראשונה. כאן לא די להעמיד שני שחיינים לכל מחחה — ולצפות בשחיון-נפש להפ' סדים-שליכבוד, שאין בהם משום כבוד גדול.

התאמצות

ארנכה הדרך למטרה